

एकमेका साह्य करू!

मितेश जोशी

पर्यावरणाविषयी तरुणाई किती सजग आहे याची प्रचीती सध्या अवती भोवती वेगवेगळ्या पद्धतीने पर्यावरण संवर्धनासाठी झोकून दिलेल्या अनेक तरुण मुलामुलींच्या कार्याच्या निमित्ताने येते आहे. दरवर्षी ५ जूनला पर्यावरण दिन साजरा केला जातो, मात्र अशा कुठल्याही एका दिवसाचा विचार न करता खोरोखरच तन-मन-धनाने पर्यावरणासाठी घाम गाळणाऱ्या या तरुणाईचे कार्य निश्चितच प्रेरणादायी आहे...

मे महिन्यात कॉलेजला सुटून्या लागल्या, की तरुणाईला इंग्रेजीशपचे किंवा भटकंतीचे विचार मनात येके लागतात. पण अशीही काही मुलं असतात ज्याना वेगळंच जग खुणावत असतं. कला शाखेच्या दुसऱ्या वर्षाला असणाऱ्या कर्जतच्या उत्कर्ष जोशी या तरुणाला 'तुफान आलंया' या कार्यक्रमाने वेड लावले होते. आपणी पुढच्या वर्षी श्रमदानाला जायचं असं ठरवत या वर्षी तो अंबेजोगाई येथे एका चमूसोबत दाखल झाला. दुष्काळ काय असतो, हे इथे आल्यावर मी अनुभवलं, असं उत्कर्ष सांगतो. सर्वांत पहिल्या दिवशी अंबेजोगाईमध्ये पाऊल ठेवल्या ठेवल्या तहानेने व्याकुळ झालेला मी, पाण्याचा थेब पोटत जाण्याची इच्छा झाली, पण उतरतो आणि पाहतो तर काय पिण्याचा पाणाचे कॅन्स भरून नेणारे ट्रक... पहिल्या दिवशी मी

भातशिरपुरा गावात श्रमदान केलं, सामान्य व्यक्तीच्या मतानुसार श्रमदान करारं म्हणजे आपले श्रम कोणाच्या तरी उपयोगी आणण; पण खरं तर प्रत्यक्षात श्रमदान केल्यावर कळलं की इच्छ्या लोकांना त्याची किती गरज आहे. नंतर आनंदवाढी, पांगळगळावण आणि मांडव्युखेल अशा गावांमध्ये भेट देकून जमेल तसं श्रमदान केलं. अरुजवडी येथे ग्रामसभेचा अनुभवसुद्धा घेतला, अशी माहिती देणारा उत्कर्ष पुढच्या वर्षी श्रमदानासाठी मराठवाड्या गाठणार असल्याचे सांगतो.

लहानपणापासूनच गिरारेहण, जंगल कॅम्पस, पक्षी निरीक्षण वायधून वन्यप्राणी, जैविक साखळी याविषयी चैंबूरच्या सुप्रिया पाटील या तरुणीचे कुतुहल वाढत होते. दिवसेंदिवस होणारा पर्यावरणाचा ज्ञास, अवेळी पडलागा पाऊस, नष्ट होत चाललेली जंगले यासाठी काही तरी केले पाहिजे, या विचाराने तिला झापाटून टाकले आणि

